

Bilag I.

1

Til Kirkeministeriet.

Underskrevne Medlemmer af Ryslinge Frimenighed, der alle har egen Husstand og er bosat i Refsvindinge Sogn, har ansøgt Biskoppen over Fyns Stift om Tilladelse til at faa overladt den herværende Sognekirke til Brug for Frimenigheden og dennes Præst, Hr. Pastor Rørdam, Ryslinge, ved Gudstjenester og gudstjenstlige Handlinger. Ved Skrivelsen af 30. f. M., der vedlægges, har Biskoppen imidlertid afslaaet at give sin Tilladelse til den af os ønskede Brug, idet Biskoppen hævder, at Forudsætningen for, at en saadan Tilladelse kan gives, er, at Biskoppen kan anerkende den paagældende Frimenigheds Lære og Ritus, som den til enhver Tid er, og at han ikke har kunnet afgive en saadan Anerkendelse paa Grundlag af den med Andragendet fulgte Erklæring fra Hr. Pastor Rørdam angaaende Frimenighedens Lære og Ritus, hvilken Erklæring var saalydende:

„Ryslinge Frimenighed regner sig som hørende til den historiske evangelisk-lutherske Kirke i Danmark, idet den fortsætter den ved Reformationen paabegyndte Udvikling i denne med Hævdelse af Ordets, Tankens og Forkyndelsens Frihed.

Vor Ritus stemmer væsentligt med Folkekirkens, dog saaledes, at vi fastholder vor Ret til ved Frimenighedens Gudstjenester at ændre Ritualerne, naar Menighed og Præst er enige derom, for at vor Ritus saa vidt muligt til enhver Tid kan være Udtryk for Menighedens Tarv, og for at Formerne saa lidt som muligt skal komme til at hindre den enkelte i Menigheden i at gribe det, der er Guds Gave i den kristne Tro.“

Da det ikke efter Loven ses at være en Betingelse, at Biskoppen skal anerkende den paagældende Frimenigheds Lære og Ritus, og Loven tværtimod forudsætter, at denne Lære og Ritus ikke er den samme som Folkekirkens, og da der i Ryslinge Frimenigheds Lære og Ritus og Forhold i øvrigt formentlig intet findes, som maa udelukke Menighedens lovhjelmmede Adgang til Brugen af Folkekirkens Kirker, og da det endelig er os bekendt, at der i de sønderjydske Landsdele saavel indenfor Folkekirken som i de Menigheder, der benytter dens Kirker, taales en Lære og Ritus, der er stærkt afvigende fra Folkekirkens, kan vi ikke se andet end, at Biskoppens Standpunkt ikke fordres af Loven. Vi tillader os derfor herved at indanke Sagen for det høje Ministerium med Anmodning om, at vort Andragende om Brugen af den herværende Sognekirke maa blive imødekommet.

Refsvindinge, den 20. August 1925.

I Ærbødighed

L. P. Knudsen.	Hans Holm.	Anders Bæk.	H. O. Rasmussen.
Anna Knudebjerg.	Johanne Lund Jensen.	Marius Kristoffersen.	
P. Nielsen Tømrer.	Niels Olsen.	Anton Hansen.	